

Ole M. Nielsen (KRF):

Da jeg gik ned i salen til behandlingen af det her forslag, havde jeg egentlig ikke forestillet mig, at der var politik i det; jeg troede, at det var harmløst. Men det begyndte jo allerede at blive spændende, dengang Socialdemokratiets ordfører stod og satte spørgsmålstegn ved regeringens forslag. Så begynder man jo sådan lidt at spidse ører.

Jeg er da i øvrigt ikke utilbøjelig til at tro, at der er et problem i det, den socialdemokratiske ordfører nævner, og det må jo være noget, man i partiet har fundet ud af, efter at man har udformet forslaget, eller hvordan det nu hænger sammen; det ved jeg ikke.

Men bortset fra det så blev jeg faktisk overrasket over, at der var politik og sprængstof i det her. Jeg må indrømme, at jeg har den tillid til Socialdemokratiet og regeringen, at det, man laver her, er rimeligt. Jeg mener ikke, at regeringen går ind for plat og svindel. Jeg mener også, den går ind for, at folk skal behandles ordentligt, og så har jeg egentlig ment, at den balance, som man havde fundet her, var rimelig, så jeg havde egentlig ikke forestillet mig, at jeg skulle gå yderligere ind i det.

Jeg synes i hvert fald, at svigsslettelse er en ganske alvorlig sag. Næsten uanset hvad baggrunden for den er, så havner folk jo i hvert fald som et socialt problem, hvis de bliver udsat for svigsslettelse. Og det er da ikke blevet mindre alvorligt af, at der nu er noget, der hedder efterløn, som man så også mister retten til. Så jeg synes, det er rimeligt nok, at man finder en anden måde at ordne det på, eller at man først bruger svigsslettelse som en yderligere eller som en senere sanktionsmulighed.

De fire andre punkter i lovforslaget har jeg heller ikke nogen særlige problemer med. Jeg undrer mig faktisk over, at man skal have så højt et minimumsbeløb for renter ved efterbetaling som 552 kr. Det er ikke så svært at regne renter, synes jeg, at man behøver at komme så højt op i takst, før man skal beregne renter, både når der er tale om efterbetaling og tilbagebetaling.

Punkt 3 og 4 har jeg ikke problemer med, og den dér med sygdom hen over 60-års-dagen, som skulle kunne give anledning til, at man mister muligheden for at gå over til efterløn, er selvfølgelig urimelig. Man skal ikke straffe syge mennesker, og jeg mener jo i øvrigt, at efterløn er en social ydelse, så den skal man ikke fra-

kende på den måde dér. Så også det kan vi tilslutte os.

Så vi har ikke særlige problemer med dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Nu vil jeg godt opfordre hr. Ole M. Nielsen til at spidse ører og så sige, at hr. Ole M. Nielsen behøver ikke at spidse ører i anledning af min lille annoncering af et emne, som jeg vil interessere mig en lille smule for under udvalgsarbejdet.

I øvrigt, hvis det så var sådan, at hr. Ole M. Nielsen måske i sin fortid havde spidset ører, så ville hr. Ole M. Nielsen også have oplevet, at det ikke er usædvanligt, at en ordfører fra regeringspartiet står på talerstolen og siger, at der er et eller andet specielt emneområde i lovforslaget, som han vil interessere sig for. Det er slet ikke usædvanligt. Så hr. Ole M. Nielsen behøver ikke ryste på hånden af den grund.

Thorkild B. Frandsgaard (FRI):

Ja, det lovforslag her består jo af flere forskellige justeringer og ændring af sanktioner. Reglen om sanktioner over for medlemmer, som uberegtiget modtager dagpenge eller andre ydelser, foreslås lempet. Jeg er ked af, at det udtryk bruges, når man læser bemærkningerne. Jeg vil hellere kalde det justeringer, for det er et forkert signal at sende ud, at reglerne lempes.

Det er småting, der er tale om, og man kan godt sige, at der selvfølgelig skal være nogle skrappe sanktioner over for dem, der udnytter systemet. Men i langt, langt de fleste tilfælde – også dem, der er nævnt her – er det banale fejl, der er tale om.

Man skal også se det fra den anden side. Der kan nemlig være nogle, der uforskyldt er kommet ind i sådan en situation. Det kan være – uden at kritisere sagsbehandleren i den pågældende a-kasse – men det kan være så indviklet, at man kan komme til at udfylde papirerne forkert, det har jeg set eksempler på, og så kan det gå ud over nogle. Så lidt mere fleksibilitet kan vi derfor godt sige ja til i Frihed 2000.

Så er der med hensyn til karantæne nævnt nogle eksempler på, hvor meget man vil gøre. Ved svig står der, at man i stedet for som nu, hvor man kan straffes med 60 timers karantæne, højst kan idømmes en karantæne på 37 timer. Der er også nævnt andre tilfælde.